

Αγαπητή μου Τζούλια

Πήρα το από 10 τρέχοντος γράμμα σου και υπερβολικά χάρηκα για την καλή σου γειά.

Και πάλι σου λέγω πως δεν έχεις διόλου δίκαιο να λυπήσαι και να στενοχωρήσαι για το ψαλιδάκι και για τα άλλα πράγματα που μου έστειλες διότι ήσαν αρκετά καλά προ παντός για δω που ευρίσκομαι και ως εκ τούτου πρέπει το ίδιο να συμβαίνει και σε σένα για δε το μαντιλάκι μείνε ήσυχη ποτέ δε θα μαλώσουμε γιατί εγώ δεν πιστεύω εις τας προλήψεις θα το φυλάξω για ενθύμιο βλέπεις δε σου λέγω ότι το ξέσισα χωρίς να το κάμω για να σε καθησυχάσω, πράγμα που μπορούσα να το κάμω χωρίς συ να μαντεύσης την αλήθειαν σε παρακαλώ να μην επιμείνης στη σκέψι σου αυτήν γιατί πολύ θα με λυπήση. Το περιοδικόν Ελληνική Αίγλη το πήρα και σ' ευχαριστώ απείρως είνε αλήθεια πως κι εγώ συμφωνώ με τη δική σου γνώμη και δεν το ευρίσκω και τόσο καλό αλλά για εδώ πάνω σκοτώνομε τις ώρες μας χωρίς να τις καταλαβαίνουμε. Είμαι ευτυχής που με είδες στο όνειρό σου γιατί αυτό είνε μια μεγάλη ένδειξι του ενδιαφέροντος και της αγάπης σου για μένα.

Μου γράφεις Τζούλια πως επιθυμείς να μάθης σε ποιό μέρος της Σμύρνης ευρίσκομαι, αυτό δεν το λέω, το δικαιούμαι να το κάμω, γιατί μου απαγορεύεται σου λέγω μόνον πως η πλησιεστέρα πόλις από εδώ που ευρίσκομαι είνε το Οδεμήσιον.

Πάντοτε όπου κι αν ευρίσκομαι θα σου γράφω.

Με άπιερη αγάπη

Χαράλαμπος

Μέτωπον
21-3-20